

Produït per l'Escola de Teatre l'Escenari
S'estrena "Play it, Sam", el nou curtmetratge del director Román Miquel

text REDACCIÓ

Diumenge que ve s'estrena "Play it, Sam", el nou curtmetratge del director benicarlando Román Miquel, produït per l'Escola de Teatre l'Escenari, en associació amb Arpa Producció i Mediarec.

Rodat el passat mes de juliol, "Play it Sam" vol ser un homenatge al món oníric del genial cineasta Woody Allen i un apassionat tribut al cinema negre americà dels anys 40. Basat en una adaptació lliure de l'obra de teatre "Play it again, Sam" de Woody Allen, la història ens conta un episodi de la vida de Allan Konigsberg (Josi Ganzenmüller), tímid i poc agraciat cinèfil empedreït, en la seva inassolible obstinació d'aconseguir a la preciosa Gwe (Nuria Vicent), sota la imaginada supervisió i assessorament del mite de tots els homes durs, Humphrey Bogart (Sergi Marzá). Els tres, components del grup amateur Teatre de Guàrdia.

Román Miquel no pot ocultar la seva satisfacció davant el treball realitzat i per la creació "d'un equip de rodatge, artístic i tècnic, format gairebé en la seva totalitat per joves benicarlandos, encara que pensava que això era impossible, però que s'ha demostrat és del tot factible. Jesús Maestro (muntatge i director artístic), Georgina Igual (ajudant de direcció), Antonio Rubio i Sergio Avila (so), Jordi Marzá (post-producció), Marc Jovaní (música original i edició de so), Nuria Isern (maquillatge)... Ha estat un luxe poder col·laborar amb gairebé 60 persones que s'han deixat la pell per a portar a terme aquest il·lusionant treball. Això ens obre les portes a la realització de futurs projectes".

"Play it, Sam" s'estrena diumenge que ve 21 de desembre a les 19h., al Saló d'Actes del Col·legi La Salle de Benicarló.

Román Miquel, el director,
i Josi Ganzenmüller.

Ingredients per al Nadal

DE BON GUST

Bones festes

Local 32 Benicarló Centro
T. 969 47 47 62

Número 664- 19 desembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

**LA COSTA NORD I EL CONSERVATORI: JA VOREM
I TAMBÉ...TAFANERIES A DOJO**

L'empresa Áridos Domingo aboca el formigó de les principals obres públiques que ara estan en execució

El mateix alcalde defensa amb rotunditat la legalitat de ser una de les empreses subministradores de les adjudicatàries i adverteix amb enviar als Tribunals a qui fique en dubte la seua honorabilitat

text REDACCIÓ

Aridos Domingo i no cap altra empresa d'àrids i formigó és la que està emportant-se el gat a l'aigua en bona part de les principals obres públiques que la Generalitat i altres administracions estan executant a la nostra localitat amb fons públics. Les obres les executen altres empreses però és l'empresa on treballa l'alcalde la que proporciona la matèria primera. Domingo, per tant, no incorre en cap il·legalitat donat que no ha estat l'empresa adjudicatària i no ha intervingut directament en el

procés. Així ho va remarcar, fins i tot, el cap de l'oposició, José Luís Guzmán en una roda de premsa en la que es va parlar del tema.

Com ho solen fer quan es molesta mínimament al PP, la reacció ha estat desproporcionada i fins i tot en diverses ocasions el propi alcalde i el tinent d'alcalde, Antonio Cuenca, van titllar de "mala fe" i de tindre mala sang i voler "fer mal" les manifestacions de Guzmán. A més van anunciar dilluns que no permetrien atacs a l'honorabilitat i que el fet que una empresa com Pavasal el contracte per posar el formigó és del tot

legal, advertint que des d'ara si algú seguia per aquesta via es veurien als tribunals.

Dimarts el secretari del PP, Francisco Pac, emetia una nota del PP en la que manifestaven que "Las obras de reurbanización de calles que actualmente se realizan en Benicarló han sido adjudicadas mediante concurso público. Entre las Empresas que optaron al concurso no está la Mercantil vinculada al Sr. Alcalde, por cuanto la expresada Empresa no se dedica a la ejecución de obras".

COMPOSITE POLYMERS

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medioambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medioambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND.

RESPONSIBLE CARE
El compromiso de la Química Global
con el Desarrollo Sostenible

* RESPONSIBLE CARE es una marca registrada del Consejo Americano de la Química (ACC) en los Estados Unidos y otras entidades en varios países.
® Marca Registrada, Ashland © 2007, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones innovadoras • Equipo Global

El més positiu la classificació per a la Copa d'Espanya

text VICENT FERRER

2 GESTESAGUADALAJARA:

Emerson, Isi, Keny, Charlie, José Ruíz; cinc inicial; Minhoca, Cogorro i Carlos Anus.

1 BENICARLO AEROPORT CASTELLÓ:

Chus López, Vadillo, Isco, Valença, Jabá, cinc inicial. Jordi Lledó, Xapa, Fali i Dani Salgado.

ÀRBITRES: Martínez Segòvia i Ponce Medero. Van mostrar targeta groga als locals José Ruíz i Carlos Anus; als visitants Xapa, Jabá i Vadillo; van expulsar al delegat de l'equip benicarlando.

GOLS: 1-0 min. 2, José Ruíz. 1-1 min. 34, Isco. 2-1 min. 39, Cogorro.

INCIDÈNCIES: Bona entrada en el Poliesportiu David Santamaría, uns 1400 espectadors.

El Benicarló Aeroport Castelló, que no va saber aprofitar les seues oportunitats de gol al llarg de tot el partit, va acabar perdent, al no ser-li donat un gol, a l'últim segon, del capità Vadillo, en una decisió de la taula que va ser llargament protestada per tots els components de l'equip benicarlando.

Malgrat la derrota l'equip es classifica per a jugar la Copa d'Espanya Va eixir fort l'equip *alcarreño* intentant que els

NOU CANVI D'ENTRENADOR AL CD BENICARLÓ

text GREGORIO SEGARRA

Encara no ha arribat el Nadal, data habitual de canvis, per allò de menjar-se els torrons, i ja van quatre cares distintes a la banqueta del C.D. Benicarló. Recordem, va començar la pretemporada Juanjo Martorell, que va dimitir per raons personals. Va ser substituït per Manolo García, que va ser cessat als pocs dies i substituït per Ricardo Martínez, que va presentar la seua dimissió abans del partit contra el San Pedro, que va ser l'últim que va dirigir. I ara arriba el *vallero* Pepe "Tolo" Abad, presentat en societat la setmana passada, que va ser entrenador de base en el C.D. Castelló les últimes 5 temporades i del Vall D'Uixó i Nules anteriorment. Com jugador va ser internacional olímpic i va jugar a l'Hèrcules, Castelló, Vall d'Uixó i també, durant uns pocs mesos, del CD Benicarló, la temporada 1989/90, amb Manolo Trilles a la banqueta i Miguel Soriano "Liebra" a la presidència. En les seues primeres declaracions, Pepe Abad va exposar els motius que li havien dut a acceptar l'oferta del club cadufero: d'una banda la seua amistat, des dels seus temps com

benicarlandos no dominaren el partit i al segon contraatac, dut entre Ruíz i Charlie va permetre al primer batre a Chus López. L'equip que entrena Miki va tardar uns minuts a entrar de nou al partit, però prompte es va veure que Jabá anava a ser un malson per als de Guadalajara, ja que per a frenar-lo van haver de recórrer a les faltes.

L'entrada de Dani Salgado va ser determinant per a incrementar el domini benicarlando i les oportunitats de gol, però faltava punteria, sobretot al minut 14 quan Valença va llançar des dels 10 metres i el baló va eixir al costat del pal. Van insistir en el seu joc els benicarlandos, però unes vegades Emerson, i unes altres els seus companys, van impedir que el baló entrara a la seua porteria. Jabá va poder empatar a pocs segons del descans, després d'un córner, però es va fer un embolic amb el baló. A la segona partel Benicarló Aeroport Castelló va dur el pes del partit, però els jugadors locals es van tancar bé i van pressionar perquè no ho tiguessen fàcil els seus rivals. El Guadalajara sempre eixia a la contra amb el ràpid Isi, el qual va tenir a les seues botes el 2-0 als 32 minuts, però el seu remat va anar al pal. Però tant va jugar l'equip cadufero que va arribar el gol,

després d'una gran jugada de Jabá amb passada a Isco qui, solament, va haver d'espentar el baló a la xarxa. Amb 1-1 els dos equips es van anar a per el partit; als 35 Vadillo trac una rematada de Keny; als 37 Emerson es va lluir davant Valença; als 38 Jabá fallava clamorosament; i mancant minut i mig Cogorro marcava, després de rematar en altra jugada al pal. Isco va eixir com porter jugador, l'equip va tenir dues oportunitats de gol i a la tercera Vadillo va marcar, però a instància de la taula el gol no va pujar al marcador.

jugador en actiu, amb el Secretari Tècnic del Benicarló Atilano Mata i d'una altra el convenciment que el grup de gent que conforma la plantilla del primer equip és un grup "amb el que resulta il·lusionant treballar". També va manifestar una declaració d'intencions respecte a l'estil de joc que vol per a l'equip, que estarà basada, segons les seues pròpies paraules "en un futbol de toc en el que el *balonazo arriba* siga només un recurs puntual i no un costum". Caldrà donar-li un vot de confiança a un tècnic que, venint com ve d'entrenar juvenils de Divisió d'Honor, ha de trobar-se com peix en l'aigua enmig d'una plantilla conformada amb jugadors molt joves i que en la seua majoria han passat per l'escola del Benihort, on el "balonazo" cap amunt estava poc menys que prohibit per decret llei.

"El PP sembla tindre raó en aquesta matèria des del punt de vista legal"

ve de la p gina anterior

Doble vara de mesurar

La nota acabava repetint allò manifestat per l'alcalde i el tinent d'alcalde i advertia que: "Dada la gravetat de las acusaciones vertidas contra el Sr. Alcalde con el único fin de desacreditarle personalmente, no va a hacerse ningún otro comentario al respecto, salvo la presente aclaración, y serán los Tribunales quienes decidan si las falsedades vertidas son constitutivas de un delito de injurias y calumnias con publicidad y quienes son los responsables".

El PP sembla tindre raó en aquesta matèria des del punt de vista legal, però qüestionable èticament. Sovint hi ha polítics que venen material d'obra, són advocats, fabricants de formigó, urbanistes... ací comença la fina ratlla d'allò que és legal i les actuacions que són ètiques, però repetim, la de l'alcalde és legal sempre que no hi haja res que pugua tindre una lectura allunyada d'allò que és ètic. El mateix partit de Domingo, a un altre poble molt proper al nostre, acusa l'alcalde, independent, d'haver subministrat al llarg de l'any 2008 material de

llibreria i diaris, per valor de menys de 2.000 euros. L'alcalde té l'únic quiosc-llibreria i els beneficis de subministrar a un ajuntament són ínfims però, segons el PP, il·legals, per molt que ho haja estat fent des de fa anys. És un exemple de doble moral i de no saber acceptar el que a altres llocs està passant en casos similars. És eixa la difusa ratlla que marca la llei del que és legal i és ètic. La reacció de l'alcalde és desproporcionada per al que molta gent comenta pel carrer i no es pot amenaçar denunciant a polítics i a ciutadans per manifestar opinions, a menys que hi haja un delicte pel mig.

Costes rebutja ara el Protocol negociat amb el Consistori de Benicarló

text REDACCIÓ

El protocol negociat en setembre entre el Consistori de Benicarló i Costes per a la defensa de la zona nord de Benicarló, molt afectada per la regressió que avança a un ritme que els propietaris xifren en dos metres a l'any, ha quedat en no-res. Així ho van donar a conèixer ahir les autoritats benicarlandes després de conèixer el sentir de les noves autoritats del departament de Costes del Ministeri de Medi ambient. L'edil d'Urbanisme, Antonio Cuenca va qualificar de "mazazo" el canvi de sentir.

Els avanços administratius després d'anys de converses en el marc de la revisió del PGOU benicarlando, havien arribat a l'instant pel qual el Ministeri de Medi ambient protegiria de la regressió el litoral nord benicarlando i al seu torn el Consistori reubicaria les propietats afectades per la zona marítim-terrestre i dels sectors Riu, Surrac i Aiguaoliva en la franja més propera a l'actual N-340, netejant la zona més costanera, regularitzant habitatges il·legals i reubicant les altres durant un termini pròxim als 30 anys i percebent una indemnització pel valor dels materials utilitzats.

La solució adoptada es va acordar a tenor de la Disposició Transitòria Quarta de la Llei de Costes de 1988, per la qual "les obres i instal·lacions construïdes amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present Llei, sense l'autorització o concessió exigible conformement

a la legislació de costes llavors vigent, seran demolides quan no procedeixi la seva legalització per raons d'interès públic" però que deixa "a l'empara de llicència municipal" la seva legalització.

Cuenca va indicar que, per altra banda, fonts del mateix Ministeri li van assenyalar que tractaran que el Passeig marítim Sud amb Peníscola es concrete per a l'any 2009, tot i no estar consignat, una vegada el Consistori dispose dels terrenys. El divendres 19 es produirà a Castelló una nova trobada entre la nova directora provincial de Costes per a tractar de reconsiderar el protocol negociat entre Francisco Montoya i que "la nova directora no veu amb bons ulls", va explicar l'edil. Durant la reunió amb la seva successora, segons van desvetllar els dirigents del PP local "Montoya va trencar el protocol perquè era un treball realitzat per ell i nosaltres i van canviar tot l'acordat perquè no ho accepta Madrid. Les noves notícies ja han estat comunicades al president de l'entitat veïnal que agrupa als afectats de les tres partides litorals.

Després de l'acord i les negociacions Antonio Lorenzo va assenyalar que l'objectiu era "recuperar aquesta franja litoral possibilitant la seva conversió en un espai públic que pugua ser utilitzat i gaudit amb la màxima seguretat pels ciutadans i ciutadanes de la localitat". Lorenzo va destacar l'inequívoc "compromís del Govern d'Espanya amb la província de Castelló, sense fer distincions de cap tipus entre ajuntaments de govern socialista o govern popular."

Benicarló signa un conveni amb Mans Unides per 13.000 euros

text REDACCIÓ

L'ONG Mans Unides rebrà 13.000 euros del Consistori de Benicarló com a suport a un pla de millora del sistema productiu, organitzatiu i comercial de 226 petits productors de cacao d'Equador, en les zones de Naranjal, Guayaquil i Balao. El muntant de Benicarló se sumará al que aporten altres municipis com Guadalajara, Zaragoza i Barcelona i que ascendeix a 377.000 euros. La portaveu de Mans Unides, Elena Tortajada, va agrair el suport rebut i va destacar que l'ajuda permetrà que els productors reben una remuneració justa pel seu treball i poder suplir l'abús dels intermediaris.

Per altra banda l'edil de Benestar Social, Sarah Vallés, va explicar que el Consistori aporta 10.500 euros a entitats sense ànim de lucre per als seus projectes, com Creu Roja, amb accions a Argentina, la de Delwende a Togo, la de Càritas amb un projecte per a la realització d'un taller pedagògic al Marroc i la de Smara a la qual se li ha finançat el seu programa de "Vacances en Pau".

El desconcert de Pagagnini arriba a Benicarló aquest dissabte

text REDACCIÓ

Amb el bagatge que suposa haver estat premiats en reconeixement a la trajectòria de la Companyia de la Mostra Nacional de Teatre d'Alfaro (La Rioja-Espanya) en 2008 i amb el Premi al Millor Espectacle del Fringe Festival (Edimburg-Regne Unit) en 2008, l'obra Pagagnini de Yllana arriba a Benicarló per a seduir al nord de la província. La companyia Yllana coprodueix al costat de Llaura Malikian una obra que reuneix en un mateix plànol l'humor i la bogeria de Yllana i la música a través del virtuosisme de quatre grans músics. Jocs de llums, violins tocats com guitarrons, fum que surt dels instruments i zapateados de flamenc embolicats de frenesí són alguns dels inesperats ingredients d'un concert amb músics que vesteixen de gal·la.

L'obra repassa la història de la música clàssica i no tan clàssica a través d'un sorprenent des-concert que reinventa el recital. La companyia Yllana neix en 1991 com companyia de teatre d'humor gestual, encara que en l'actualitat, i després de 17 anys com companyia, ha diversificat la seva activitat produint, distribuint i promovent muntatges d'altres companyies.

AGENDA

Diumenge 21

10.00 h Mercat de Nadal del comerç local.

Lloc: Pl. de la Constitució.

Organitza: Regidoria de Comerç.

LA QUALITAT DE TITA TORRO VA CONSEGUIR IMPOSAR-SE A LA FORTALEÇA FÍSICA DE LA TEXANA WEINHOLD EN UNA GRAN FINAL

text VICENT FERRER

El matí de diumenge passat, a la pista central del Club de Tennis Benicarló, es va disputar la final de l'IV Open de Tennis, enfrontant-se l'alacantina María Teresa Torro i la texana Ashley Weinhold, guanyant la primera després de dues hores i mitja de partit per 6/4, 1/6 i 7/5. Després d'això es va efectuar el lliurament de trofeus a les dues finalistes.

El partit resultà molt bo per als espectadors que es van donar cita a les instal·lacions del club benicarló. Un primer set molt igualat, on les dos tennistes quasi sempre van acabar cedint el seu servei a la rival, una igualada que es va trencar al vuitè joc, on Tita va aconseguir el 5/3, aconseguint mantenir el seu servei per a acabar guanyant la primera mànega per 6/4. En el segon set el partit se li va complicar a la de Villena, va perdre la concentració i això li va fer perdre els quatre primers jocs; va intentar reaccionar guanyant el cinquè, però la de Texas, es va mantenir molt ferma al fons de la pista, retornant tots els atacs i forçant errors al seu rival, guanyant el set per un contundent 6/1. El set definitiu no va poder començar pitjor per a la campiona d'Espanya ja que, malgrat intentar donar el millor de si mateixa, va veure com la Weinhold li trencava el servei i col·locava un preocupant 3/0 en el marcador, però Tita Torro va saber reaccionar a temps i després de trencar el servei de la seua rival guanyà el propi per a col·locar-se 3/2. El sisè joc va resultar, potser, el més dur del partit, atès que ambdues es jugaven molt en l'envit, guanyà la de Texas, però va donar la sensació de començar a estar cansada i el vuitè va poder acabar-se el partit, ja que la texana va tenir una pilota de partit, tot i així Tita Torro va aconseguir trencar-li el servei, guanyant el següent en blanc i empatant el set a cinc jocs. La rematada va arribar amb un joc molt disputat, on Torro va guanyar el punt amb una deixada. Quedava l'últim punt i la de Villena va començar molt bé col·locant-se en un 40-0, amb tres boles de partit. Fallava les dues primeres, però a la tercera va aconseguir el punt que li

donava el seu primer torneig WITA. Després del partit la de Villena es va mostrar molt contenta, "he hagut de lluitar molt per a donar-li la volta al partit doncs, la Weinhold, em retornava quasi totes les pilotes del partit. He tingut una baixada en el segon set i a l'inici del tercer, però m'he refet i he aconseguit la victòria".

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

- Pañella intervé a les Corts Valencianes per preguntar sobre l'urbanisme a la Tinença de Benifassà
- Curs de pintura de tela a Forcall
- El Govern Central torna a evitar comprometre's respecte a les rodalies fins Vinaròs, però "està disposat a estudiar qualsevol servei"

HUMILIAT

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Començaré amb un exemple en el que tots ens podem sentir perfectament identificats i entendrem sense cap dificultat. Suposem que vosté és el mantenidor d'una falla que ha estat preparant el seu florit i carregat discurs durant sis mesos. Que s'ha llegit tots i cadascun dels discursos dels anterior mantenidors. Que ha buscat adjectius i frases fetes inèdites. Que ha perdut hores i hores de son en la confecció, correcció i redacció del text que ha de recitar el dia més important a la vida d'una fallera. Per fi arriba el moment. Vosté fa el seu magnífic parlament i, en acabar, el presentador del magne acte va i diu que, a fi i efecte d'engrandir encara més l'acte, ara entrarà un altre mantenidor que ha guanyat el premi de poesia

de lo rat penat, els jocs florals de la junta local fallera de València i, a més a més, és campió mundial de ripios fallers. Quina cara se li quedaria? Què pensaria del president de la falla? Podria suportar la humiliació? Per a deixar-ho més clar encara i anant directament a la moralitat de l'exemple, vosté és un aficionat que quedarà absolutament avergonyit per l'actuació d'un professional del tema. Com que veig que l'exemple m'ha quedat molt rodó, vull manifestar que aquesta és la situació que vaig viure la setmana passada en arribar a les pàgines disset i divuit d'aquesta revista. Mare meua! Amb el consentiment i complicitat del tirà i explotador amo d'aquest pamflet, em van deixar amb el cul a l'aire amb un parell de notícies de sengles professionals de la informació on, com no podia ser d'una altra manera, la meua credibilitat informativa va quedar,

una vegada més, a l'alçada dels excrements canins enganxats a les soles de les sabates de qualsevol persona que passege pel nostre poble sense mirar al terra. I ara què? Jo, per la meua part, avui mateix presento la meua dimissió perquè la capacitat

d'aguant ja s'ha exhaurit i no me'n queda ni a la reserva espiritual. Les he sentides de tots els colors i m'han arribat de totes les maneres possibles: de pensament (algunes mirades maten), paraula, obra (en forma de gestos obscens) i omissió (les més). O siga, que la setmana que ve ja es poden buscar la vida perquè jo avui acabo. Però vull acabar la meua vida de cronista deixant constància del meu sacrifici, perquè diumenge passat tenia un important compromís familiar del que vaig fugir passades les quatre i mitja de la tarde davant des furibundes mirades de la parentela i la fulminantment definitiva de la mare dels meus fills. Vaig arribar tard i em vaig gelar de fred. Els peus no me'ls sentia, sobretot a la segona part. A més a més no vaig poder seure als llocs habituals perquè estic segur que al Pol Nord no feia tanta rasca com al Municipal.

Almenys si que puc dir amb tota certesa que els nostres van guanyar per dos a un amb tota justícia davant un equip de veterans que volien jugar un tiquitaca cutre. El Benicarló va guanyar perquè va córrer més que els de la Vall, amb el mèrit afegit de ser un menys per l'expulsió de Cristian a la primera part. També, amb una entenedora mostra de generositat cap als nostres rivals, varem llançar un penal als núvols que al final no va resultar decisiu. Total, que tres punts més al sac, i dos gols de Monti, que va rebre més estopa que un sac de boxa. Amb aquest resultat, i amb el nou entrenador, pugem alguns llocs i ens situem a una zona tranqui-la de la classificació. Per cert, ara que parlo del nou entrenador, jo sé els autèntics motius que han fet que Ricardo Martínez no siga entrenador del CDB.

Però me'ls emportaré a la soledat de la meua jubilació voluntària com a cronista. Ara també podria dir que l'actuació de l'àrbitre va ser relativament o notable desastrosa, però no vull dir res perquè això és el que hi ha i d'allà on no hi ha no pot rajar. La propera jornada el CDB es desplaça a la Vilavella per tal de verificar el seu partit contra aquest simpàtic equip de la Plana Baixa. Com a darrera informació del seu interès, li diré que la data fixada per a aquest partit és el quatre de gener, és a dir, qua ara venen un parell de setmanes sense futbol del nostre. Ara no vull acabar sense fer esment a una curiosa circumstància que posa la perfecta apoteosi final als meus anys escrivint a aquesta revista. Aquesta setmana, després de no sé quant de temps, han guanyat els meus dos equips favorits a l'hora que han perdut els dos que més m'agrada que perden. Apa.

La Diputació col·laborarà amb les despeses del Conservatori El Consell relaxa el seu interès a assumir les despeses de finançament del complex

text REDACCIÓ

Benicarló signarà un conveni amb la Diputació de Castelló per a finançar el Conservatori de música Mestre Feliu. És el resultat de les converses mantingudes amb el diputat de Cultura, Miguel Ángel Mulet per part de representants municipals. En les trobades, se li va exposar que el consistori està suportant una despesa que supera el mig milió i mig d'euros anuals per al seu manteniment i per a prestar uns serveis comarcals.

Malgrat ostentar el títol de municipal, el conservatori acull a alumnes de tota la comarca, pel que l'ajuntament considera que el cost hauria de ser compartit entre diverses administracions. En èpoques de bonança econòmica, era Benicarló qui ho sufragava, però ara s'han realitzat contactes per a evitar aquesta despesa. D'altra banda, la institució provincial també assumirà part del cost de la programació cultural del MUCBE. El pressupost per al pròxim any ascendeix a cent seixanta mil euros, segons va informar el primer edil Marcelino Domingo.

“L'ajuntament considera que el cost hauria de ser compartit entre diverses administracions.”

Amb la signatura dels dos convenis, Benicarló podrà seguir gaudint d'una àmplia oferta cultural. El municipi, veurà sufragats part dels costos que dedica a aquesta partida pressupostària gràcies a la Diputació de Castelló.

L'ESTEL DEL COLLET IL·LUMINA EL CEL DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

El miracle va tornar a produir-se. Per onzé any consecutiu, la llum de l'Estel del Collet va il·luminar el cel de Benicarló, per damunt de la intensa lluna plena i el cru fred que es va encebar amb la ciutat. Quatre-cents espectadors, tradició i actualitat, crítica, humor i emotivitat, es van donar cita en l'Auditori Municipal de Benicarló. Més de dos-cents actors van reviuire la màgia del llibre que un dia va escriure el benicarló Jaume Rolíndez, que situa el naixement del Nen Jesús en una humil sènia de la partida Collet de Benicarló. La representació va comptar amb la participació de vuit entitats locals, que van aportar el seu granet d'arena a l'èxit de la nit. La Banda de Música Ciutat de Benicarló, la Colla de Dolçainers i Tabaleters, la de Gegants i Cabuts, la Coral Polifònica Benicarlonda, l'Escola de Teatre l'Escenari, el Grup de Danses Renaixença, la Colla de Xancuts Ródenas i el Cor de la Casa d'Andalusia, van ser les participants en esta edició.

L'onzena edició va comptar amb nombroses novetats, introduïdes per Laura Piñana, qui enguany s'ha fet càrrec de la direcció del muntatge. La seua elecció, ha suposat tot un repte per a esta jove actriu, que ha encarnat el paper de narradora al llarg de les deu primeres edicions de la representació. Vinculada des de la primera edició a l'associació que fa possible la representació, Piñana ha donat un gir escènic al muntatge. “He volgut donar un aire diferent, intentant traslladar la realitat actual a l'escenari, però sense perdre l'essència de l'Estel”, assegurava. Així, la gran família d'actors que encarnen els personatges de l'imaginari benicarló que apareixen en l'obra, s'ha vist enriquida amb l'aparició de tres estrangers que viuen, estudien o treballen, a Benicarló. Un uruguaià, una sahrauí i una anglesa han donat

vida a tres dels protagonistes del text de Rolíndez. D'altra banda, el canvi de la narradora ha afavorit que el paper siga encarnat per dos joves actors de la ciutat, que han aportat aires nous al text.

La màgia del Nadal benicarló va prendre l'escenari i el text de Rolíndez va fer que els espectadors revisqueren els mites, llegendes i tradicions més arrelades en la ciutat. Un dels moments més esperats tots els anys és l'aparició de Sant Antoni, que critica en forma de lloa l'actualitat més immediata de la ciutat. Les recents inundacions en la partida que porta el nom del seu company de repartiment, Sant Gregori, van ser durament atacades pel sant del camp. No van escapar tampoc del seu àcid vers la polèmica creada arran de la desaparició de dos palmeres en una cèntrica rotonda de la ciutat. La “estranya” escultura alçada en la Ratlla del Terme amb Peñíscola després de les obres de la nova carretera que unix les dos ciutats, portava a Sant Antoni a demanar la reposició de l'antic Motlló de Terme que existia no fa molts anys. Les nombroses obres que s'estan realitzant en vials del centre de Benicarló i la problemàtica que causen al trànsit rodat, i les que encara no s'han realitzat (nou centre de salut, col·legis, depuradora), van tancar les lloes del sant.

Per a tancar la representació, l'associació va voler retre homenatge als mitjans de comunicació que treballen en la ciutat per la seua contribució a la difusió de l'esdeveniment. Dos representants de la premsa, vinculats a l'entitat, van encarnar el paper de personatge sorpresa que apareix al final de la representació. La seua aparició va servir també d'homenatge a la figura del periodista Pepe Palanques, el degà de la premsa comarcal difunt enguany. Va ser el passador d'ora a una nit en què l'estel de vuit puntes creuava novament el cel de Benicarló per a anunciar que el Nadal ha arribat a la ciutat.

UN ESPECTACLE TELEVISIU

Fronteres

text JOAN HERAS

Ja fa dies que les festes de Nadal s'ensumen per tot arreu. Els comerços, els anuncis i els enllumenats públics ja fa molts dies que han obert la paradeta nadalenca –potser arribarem a començar la campanya de Nadal al setembre, ja ho veurem. Per a mi, tradicionalment, les festes de Nadal tenen el seu punt d'arrencada amb les fires de santa Llúcia. És cert que hauria de tenir més present el calendari d'advent, amb els seus quatre diumenges, però confesso que no el tinc interioritzat. Em quedo, doncs, amb santa Llúcia i les seves fires amb les boles, els arbres de plàstic perquè són més ecològics –duren molt de temps i són ben bonics-, les figuretes amb el nou caganer que s'incorpora a la llista de defecadors de pessebre, etc, etc.

Però des de fa un grapat d'anys –em sembla que en van disset-, juntament amb santa Llúcia es produeix un esdeveniment curiós, interessant i que s'ha guanyat un bon lloc com a referència de porta d'entrada de les festes de Nadal. Em refereixo a l'espectacle televisiu de la Marató de TV3 –d'aquesta televisió repugnant, fastigosa, invasora, que fa pudor de sofre, “roja, masona y separatista”; en una paraula: catalana, i que els nostres governants i jutges volen impedir que es pugui veure per aquí pel bé de la salut de la bona gent d'aquesta comunitat espanyola, que forma part de la indissoluble unitat que ens ha de portar cap a l'universal.

L'espectacle de la Marató consisteix en 15 hores seguides de reportatges, entrevistes, actuacions i entreteniments que giren al voltant d'un tema –en aquesta ocasió les malalties mentals greus- i que s'articula en dos objectius bàsics: recollir fons per a la investigació a partir de les aportacions que fan els ciutadans via telefònica durant la jornada i donar a conèixer certes malalties amb la voluntat de conscienciar i sensibilitzar la població. Sens dubte es tracta d'un producte televisiu que esdevé social, que forma part de l'entrada de les festes. En aquest sentit, la Marató és un producte amb èxit i de marca pròpia, d'aquells que imprimeixen personalitat i imatge a una televisió.

Pel que fa als objectius, aquest espectacle em suscita un sentiment ambivalent. Per una banda, la necessitat de fer una recollida popular de diners fa palès que les mancances en la inversió sobre recerca en aquest país, en aquest estat, són profundes. En una societat democràtica i seriosa com diuen que és aquesta –permeteu-me posar moltes, moltes cometes a aquesta afirmació-, ¿és de rebut que la manca d'inversió pública, la manca de voluntat política per apostar per la investigació s'ha de compensar amb les aportacions puntuals dels ciutadans? ¿No comença a ser hora, doncs, de destinar els potents pressupostos que es

menja l'exèrcit i tota la parafernàlia militar a qüestions serioses i importants? Sembla clar que la voluntat dels nacionalistes espanyols no va per aquí: necessiten l'exèrcit com a símbol essencial i per això el reforcen tot donant-li una pàtina de progressisme fent que la ministra sigui una dona. Per altra banda, el fet que la quantitat de diners recollida sigui molt important alimenta un sentiment popular de complaença, de pensar mira que bons, que solidaris, que caritatius que som. I això no sé si és massa bo. Sigui com sigui, a casa meva vam fer una aportació.

Pel que fa al segon objectiu, la voluntat de donar a conèixer i sensibilitzar a la població sobre un tipus de malalties, el sentiment que em suscita és de gran satisfacció. Sempre és molt bo poder parlar amb claredat, sense embuts, sempre d'una manera prudent i respectuosa, de les coses, dels problemes, de les malalties. La millor manera d'enfrontar-se amb la realitat, sigui la que sigui, és conèixer-la i fer-la visible. I si aquesta voluntat de fer visible les coses és necessària per a tot tipus de malalties, és evident que per tot allò que té a veure amb la malaltia mental és absolutament imprescindible. Tota la Marató va estar plena d'experiències i reflexions de persones afectades, de familiars, de psiquiatres i psicòlegs, que van anar explicant característiques d les malalties mentals (depressió, transtorn bipolar, angoixa, esquizofrènia, TDAH, autisme...), els seus efectes, la manera de viure amb la malaltia, els camins pe refer una vida social satisfactòria, etc. En definitiva, durant quinze hores es va parlar obertament de persones que tenen una malaltia però que són, en primer lloc i abans de res, persones. Durant quinze hores es va combatre l'estigma, la por a la diferència, el rebuig a la persona que té una malaltia mental. En aquest sentit, ens hem de felicitar de la iniciativa i demanar a qui pertoca –els poders públics implicats- que prenguin nota i que s'esperonin a implementar polítiques, serveis, recursos, valors, que permetin evitar malalties i, quan aquestes es manifesten, fer tot el possible perquè la persona pugui viure amb la plenitud i dignitat que com a ésser humà ha de tenir i gaudir.

QUINES PROMESES

text REDACCIÓ

El Club Natació Benicarló en la categoria de promeses masculina i femenina van reprendre la competició amb noves i importants victòries a la ciutat de Vinaròs en una disputadíssima nova jornada de la Lliga Autònoma.

Dissabte passat 13 de desembre de 2008 es va celebrar una nova jornada de la Lliga Autònoma de Promeses a la piscina de Vinaròs. Una competició intensa, i extensa, on un conjunt ben organitzat de nadadores i nadadors del Club Natació Benicarló mai es van allunyar de les primeres posicions en totes les sèries nadades i es van alçar amb nombroses victòries.

Dinàmica ascendent i que precisament va ser reflectida en la prova de relleus femenins 4 x 100 lliures Aleví amb la victòria de l'equip (A) del CN Benicarló compost per les nadadores: Marta Valdearcos, Anna García i les germanes Irene i Nerea Sorando amb un crono final de 5:15.88 i la 3a posició per a l'equip (B) del CN Benicarló compost per Carla Fresquet, Nicole Mateu, Vanessa Bel i Gisele Mateu amb un crono de 5:49.90. L'equip de relleus masculí 4 x 50 lliures va aconseguir al 3a posició i un crono de 2:50.73 estant format pels nadadors: Didac Saura, Javier Marzá, Alejandro García i Marc Veà. També va repetir la (3a) posició l'equip compost per Juan Diego Ruiz, Marc Octavio, David Valdearcos i José Julián Jaén en els 4 x 100 lliures Aleví i un crono de 5:11.30.

L'equip del Club Natació Benicarló va estar format per: Nerea Sorando, Irene Sorando, Gisele Mateu, Nicole Mateu, Marta Valdearcos, Anna García, Vanessa Bel, Noemí Anta, Natalia Dominguez, Anna Año, Belén Hernandez, Sara Simo, Carla Fresquet, Esther Segura, Ariadna Coll, Andrea Remolina, Gemma Rillo, Claudia Barrachina, Virginia Octavio, José Julián Jaén, Juan Diego Ruiz, Marc Octavio, David Valdearcos, Jesús Santana, Josep Febrer, Didac Saura, Mario Tomás, Marc Veà, David Curto, Alberto García, Javier Marzá, Alejandro García, Christian García, Enrique Delgado y Ferrán Ibañez.

ve de la pàgina anterior

Pilona fogosa

Recent estrenada la nova zona de vianants tancada a tothom i ja s'ha embolicat la troca. Només començar els seu periple piloneril i a la primera oberta, castanya. Es va incrustar tota la pilona, que barra el pas i també dóna accés a la zona en qüestió, instal·lada a la plaça de Sant Bertomeu, a baix d'un cotxe. Mireu si va ser fort l'impacte que van haver d'intervindre els bombers. No diguem com devia quedar el conductor, després de l'ensurt, en veure com el seu vehicle se li elevava com per obra del diable amb un ferro ben gros enclavat a les seues parts nobles. I sense avisar!

Pilona fogosa (i 2)

Les nostres autoritats han assegurat que això ha estat un problema d'alçament sobtat que no estava controlat. Vinga, com quan un mascle es pren una viagra d'eixes. Els veïns d'aquesta zona ja estan patint de com fer-s'ho per passar pel punt obligat d'accés. Uns diuen que ensenyant la targeta i sortir pitant com l'Alonso i, d'altres, més pràctics, i per si de cas, que, amb una mica de vaselina ... tal volta no siga tan dur.

Fogosa trempera pilonera

I la cosa va a més. Sembla que la trempera d'aquesta pilona no té parangó i continua. Es veu que li ha trobat gustet a la cosa i en menys d'una setmana els seus excessos erèctils ja han fet les "delícies" d'una quantitat de vehicles (que no dels conductors, suposem). En cercles veïnals ja és comenta que la seua "correguda" segurament siga susceptible de sortir al Guinness. I de camí, amb la publicitat que segurament tindria, és podrien pagar les destrosses de tanta fogositat tremperil. De tota manera, com a última solució que es comenta en aquests cercles es que sempre se li podria ficar ... la "goma". No siga que tinga descendència!

Conselleria d'Educació fa marxa enrera.

L'assignatura de la ciutadania es podrà donar en valencià o castellà

Davant la pressió popular de tota la comunitat educativa, i d'una vaga convocada per el 17 de desembre, que s'ha ajornat, Font de Mora s'ha vist obligat a rectificar, negociar i dialogar, amb tota la comunitat educativa

Davant la rectificació de Conselleria que permet la impartició d'EpC en valencià o castellà, l'acord sobre la negociació de les reivindicacions de la Plataforma i l'ajornament de la vaga del proper 17 de desembre, STEPV fa les valoracions següents:

1.- L'èxit de la mobilització de la comunitat educativa davant el conflicte generat per l'administració valenciana ha estat imprescindible per fer retrocedir a l'administració en la seua obstinació d'impartir EpC en anglés i aconseguir un calendari de negociació dels punts del manifest de la Plataforma.

2.- STEPV ha defensat fins a l'últim moment en les reunions de la Plataforma la necessitat de mantenir la convocatòria de la vaga per al dia 17 de desembre, perquè el calendari de negociació era massa llarg i no comprometia a l'administració i perquè la circular d'EpC no explicitava que el professorat pot impartir la matèria en valencià o castellà. Finalment, l'administració ha acceptat les esmenes proposades

pel Sindicat en aquest sentit (avançar les negociacions fins al 15 de febrer i explicitar que el professorat podrà impartir EpC en les llengües oficials).

3.- 3.- El Sindicat entén que la unitat de la comunitat educativa en el marc de la Plataforma ha estat indispensable per aconseguir la rectificació del govern valencià i l'acceptació de les reivindicacions i, per tant, ha optat per mantenir aquesta unitat malgrat els posicionaments divergents respecte a mantenir o no la convocatòria de la vaga del 17D. És important, davant l'obertura d'un procés negociador, mantenir la unitat de la Plataforma perquè permetrà defensar amb més força les posicions de la comunitat educativa.

4.- Tanmateix, STEPV estarà vigilant que els compromisos adquirits per l'administració es duren a terme i consultarà amb cada sector implicat en les negociacions i amb el conjunt del professorat els mínims acceptables en cada punt de la negociació. Si no es així, STEPV proposarà la represa de les mobilitzacions de la comunitat educativa i de la fixació de la jornada de vaga finalment ajornada.

STEPV

ARRELAT A LA TERRA

text JOSEP MANUEL SAN ABDON

JOSEP – JOAN MIRALLES.
Sota el cel dels hometerra.
Onada edicions. Benicarló. 2008.

Josep – Joan Miralles (Vilafamès, 1960), pioner en l'ensenyament del Valencià, va ser un dels primers mestres en ensenyar aquesta assignatura a Benicarló, ha esperat al segle XXI per a donar-se a conèixer com a escriptor de creació. Primer com a autor de narrativa infantil i juvenil, i ara ens arriba aquest primer llibre seu com a poeta.

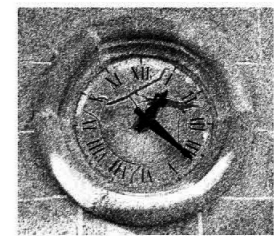
Aquest poemari suposa, entre altres coses, un homenatge a la terra i a les persones que hi viuen arrelades, el primer poema ja és tota una declaració de principis, el ser humà creix arrelat a la terra i això el fa més lliure, "i, ancorat a la terra,/ m'he sentit lliure". Aquells que utilitzen les seues mans per a treballar la terra ocupen un lloc d'honor en el llibre, destacariem el poema en què repeteix anafòricament el mot "mans", i el dedicat a les mans del pare: "De món pare, / treballades de terra en terra/ les mans, llaurades". Dintre de l'esfera familiar també hi han poemes dedicats a aquelles persones que li han donat una continuïtat a la terra i a la llengua, la iaia i la mare, però també al fill, l'esperança de que aquest món no tinga interrupció. Però en alguns moments el poeta es envaït pel record nostàlgic d'uns temps passats, ara reclòs en museus etnogràfics: "Corbelles i soquets/ s'han oblidat al museu etnogràfic." Algun quadre costumista o d'altres que parlen de la intrahistòria dels pobles petits, conformen aquest apartat temàtic.

La natura té un notable protagonisme en aquest llibre amb descripcions, sovint molt líriques i d'una gran bellesa, d'alguns dels seus elements, de vegades amb poemes molt breus, però amb molt de sentit, com aquest elogi de l'ametlla: "Corfa amarga,/ dura closca, /dolça ametlla." És molt freqüent el paral·lelisme entre la natura i l'amor, com en aquest poema on es parodia els coneguts versos de Rubén Darío: "Sobre l'ala lleu/ de la libèl·lula/ t'escriu cada dia/ tendres paraules d'amor. Són freqüents poemes d'un clar influx horacià, l'elogi del camp, com a font d'equilibri i serenitat, com en aquest bell poema titulat "La somera, la sènia, la nimfa"; "Tres-cents seixanta graus de galàxia./ Tres-cents seixanta cadufls/ i obra el miracle/ de l'ascensió de l'aigua/ que rítmicament vessa,/ doll de déus,/ de la sènia a la bassa,/ i de l'estany blau cristal·lí/ emergeixen, joioses,/ mítiques nimfes,/ nereides divines."

Llibres

SOTA EL CEL DELS
HOMETERRA

JOSEP-JOAN MIRALLES

onada edicions
• POESIA, 2 •

Ens resulten molt interessants els poemes d'amor, d'una senzillesa extraordinària, despulats de tota retòrica, ens transmeten un cúmul de sensacions i emocions. Però també són presents la temàtica social, en poemes que parlen contra les guerres, contra els incendis que arrasen els nostres boscs o la resistència contra les urbanitzadores. En altres poemes es fa referència a la temàtica existencial, amb poemes sobre el silenci de Déu o sobre quina cosa és el món.

"Sota el cel dels hometerra", combina a la perfecció la tradició de la temàtica, amb la modernitat de la forma. S'endeuina un bon pòsit de lectures en el seu autor, i malgrat ser un primer llibre, hi ha molt de treball darrera d'aquests versos, amb els quals es demostra una vegada més que cal partir de l'entorn de cadascú per a arribar a la universalitat.

GEISERBOX, L'ALTERNATIVA BENICARLANDA PELS RESIDUS (1)

A meitat de novembre passat, el govern municipal benicarlando s'oferi al Consorci del Pla Zonal I per allotjar al seu terme una planta de tractament de residus i un abocador pels refusos. La planta utilitzaria la nova tecnologia d'higienització de residus Geiserbox. Asseguren els edils populars que aquesta opció tecnològica és altament eficient i molt econòmica, produint una quantitat mínima de rebuigs destinats a l'abocador. Assenyalen que el sistema Geiserbox s'està emprat a la planta metropolitana de gestió de residus Ecoparc II de Barberà del Vallés. Però, aquest servei ja fou adjudicat a la unió temporal d'empreses Azahar Entorn, Teconma i Ecodeco (ATE) durant un període de 20 anys. Cal considerar, la situació administrativa i la possibilitat de reversió, així com la comparació de les diverses opcions tecnològiques i la seva ubicació. Tractarem tots aquests aspectes en aquest i el següent article.

L'octubre de 2001 s'aprovà el pla Zonal de la Zona I i la Comissió Permanent del Consorci es constituí el 4 de març de 2002 a Benicarló. A la licitació de la gestió dels residus, es presentaren 6 propostes amb sistemes tecnològics i ubicacions diferents. Les eleccions autonòmiques i municipals de 25 de maig de 2003 paralitzaren el procés d'adjudicació. Però l'11 de juny s'adjudicà la concessió a l'ATE, estant els membres de la Consorci "en funcions", tal com figura al Butlletí Oficial de la Província de 25 de juliol. La tecnologia del projecte guanyador és la bioestabilització de l'empresa italiana Ecodeco que tractaria els residus recollits en massa; la planta i l'abocador s'instal·larien a la partida dels Clots del terme de Cervera. La bioestabilització consisteix en la fermentació aeròbica i la dessecació dels residus urbans. Es realitza en una instal·lació tancada i automatitzada d'uns 2000 m², que no produeix emissions contaminants, olors i sols una "quantitat mínima" de líquids alliberats pels residus-. El procés es completa amb l'extracció de la fracció metàl·lica amb un sistema d'imants. S'elimina una quart part del pes dels residus per reducció de la matèria orgànica i l'aigua, i d'un sis per cent pels metalls. S'obté un producte sec, estabilitzat, sense microbis patògens i olors, i amb un poder calorífic de 6500 Kj/Kg, un 6,5 per cent més que el residu urbà que pot utilitzar-se en cimiteres per substituir combustibles fòssils.

El consistori cerverí, així com la majoria dels seus ciutadans i el partit socialista comarcal s'oposaren a la ubicació dels Clots. Sense dubte afavorit per l'acord sobre residus, signat a nivell de país pels socialistes i el govern popular valencians, el 23 de març de 2004 el Consorci aprovà la ubica de la planta i abocador a la partida les Basses, amb l'únic vot en contra de l'alcalde de Càlig. En menys de dos mesos, es formà la Plataforma contra l'abocador de les Basses amb el recolzament majoritari dels calijons. La Plataforma encarregà estudis que demostraren la permeabilitat del terreny i, aleshores, la seva manca d'adequació per ubicar un abocador de residus urbans.

El dia 28 de gener de 2005 es publicà la sol·licitud d'autorització ambiental integrada (AAI) del projecte de les Basses al el Diari Oficial de la Generalitat i s'inicià el període d'exposició pública. La Plataforma presentà prop de 3000

al·legacions de ciutadans de Càlig i d'altres poblacions de la comarca. Un informe de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer (CHX) afirmà que la zona de les Basses "no reuneix les característiques naturals exigides per la normativa vigent" per ubicar un abocador. A les eleccions municipals i autonòmiques de 27 de maig de 2007, guanyaren els populars a l'ajuntament de Càlig que formaren govern a un regidor de la Plataforma. Front la paralització del projecte de les Basses, s'arribà a plantejar dur els residus amb els abocadors municipals "al·legals" plens a Novelda (Baix Vinalopó).

La Conselleria de Medi Ambient aprovà l'AAI de la planta de tractament de les Basses (DOGV Resolució de 19 de febrer de 2008) però no per a l'abocador. L'AAI marcà uns requeriments respecte les emissions gasoses, olors, soroll, aigües residuals i pluvials... Obliga a incloure una línia de triatge de materials reciclables -paper, cartró, vidre, metall, plàstic...- i es prioritza la valoració del rebuig final -incineració per exemple- al dipòsit a un abocador. L'ajuntament de Càlig proposà ubicar l'abocador i la planta a la partida de la Bassa Blanca de Cervera però la seva categoria de sòl forestal protegit frustrà la possibilitat. El dia 28 de novembre foren convocats a les seves finques de La Bassa els propietaris, tots calijons, per signar els expedients d'expropiació forçosa, però com a l'hora fixada no havien arribat ni l'alcalde ni el secretari de Cervera, se'n van anar. Teconma està buscant nous terrenys per la partida dels Clots -la ubicació inicials i encara més prop de Càlig- per l'abocador comarcal. I en aquest context, l'ajuntament de Benicarló proposà acollir la planta de tractament i l'abocador al seu terme. Ben aviat rebé el recolzament de l'ajuntament de Càlig i el refús del de Cervera. Es considerarà també les despeses per anul·lar la concessió de 20 anys a la UTE d'Azahar Entorn, Teconma i Ecodeco.

Per poder decidir entre els dos projectes cal fixar uns criteris. Creiem que cal escollir la millor tecnologia, la que menys refusos produeixi, i ubicar-la el més prop possible dels llocs de màxima producció de residus. Els costos econòmics no han de ser prioritaris perquè si són alts actuaran com estímul per a reduir la producció de residus, perquè el millor residu és el no produït.

Pere Bausà

ve de la p gina anterior **Els de l'Estel es preguntaven entre bambolines si la regidora se'n va adonar d'un xicotet detall "sense importància" que va entelar l'acte.**

De llumetes va la cosa

I parlant de llumetes, on està l'arbre de llums ecològiques que va fabricar la brigada d'obres? Perquè s'ha encarregat a una empresa privada la instal·lació de la il·luminació? Per què eixa empresa utilitza la grua de l'ajuntament per a realitzar els seus treballs? Per què sempre els toca als mateixos carrers la il·luminació? Per quina raó es van il·luminar alguns abans i no tots alhora? Massa preguntes per a una sola resposta: Benicarló segueix sent el riure de la comarca quan s'amaga el sol. Ni crisi, ni na, de na. Amb un poc d'imaginació, se solucionen els problemes. Oalmenys es dissimulen. Però ací, ni això.

De llumetes tardanes ...

Per cert, ara que parlem de llumetes de Nadal. Els tafaners han pogut saber que els comerços de la ciutat van fer arribar un escrit a l'ajuntament el 10 de desembre preguntant per les susdites. Els establiments, van demanar que es donara suport les seues iniciatives de reactivació comercial amb el guarniment i enllumenat dels carrers. Van pensar que així la ciutat resultaria més atractiva als possibles clients.

... i de carrers a les fosques

Ni per eixes. Tantes presses, tantes presses, i mentre els comerços lluien a colorins, havent fet la seua feina de guarniment, el poble ho feia a les fosques perquè no havien ficat ni una llumeta. Divendres passat encara anaven ficant-les. Senyora regidora de comerç, aplique's el conte, i un pas de caragol al seu company de la brigada, i a veure si un altre any tenen una mica més de coordinació i anem amb les

llumetes (i les piles), ficades ... tots al mateix temps.

De l'electricitat al fanal de petroli

No ho volíem dir però just és reconèixer-ho. El poble de més enllà de Aiguaoлива, tot ple de llums, preciós. I ací, seguim vivint en el temps de les cavernes. No res per ací, no res per allà. Almenys podrien tornar a col·locar els fanals aquells de ciris i petroli. Així li donarien treball als serenos. I lluitarien contra la crisi.

Arbre de Nadal, poca memòria i hipocresia

Molt monumental l'arbre de Nadal que han plantat davant l'ajuntament. Certament és *majo*. Però és de veritat, no? Ho diem perquè fa uns anys, en època del bipartit, quan aquest en va ficar un semblant, el PP va muntar un sidral dels que van fer època. Els hi van dir de tot, des que no tenien sensibilitat ecològica fins a malbaratadors de diners públics. I ací que ens trobem que el PP fa el mateix i no passa res. Entre l'hipocresia

d'uns i l'emparament dels altres, difícilment sortirem del temps de les cavernes.

El discurs del mes

La regidora de comerç a la primera gala del comerç local (dixit): "Soc conscient de que (*) ... el moment en que estem vivint ... és el moment que tenim. Per això tenim que treballar, col·laborar, i implicar-mos (**)... perquè tenim una realitat. La realitat és que Benicarló no se mereix ... no sé pot permetre ... el tindre una ciutat sense comerç. A tots molt bones gràcies. ...".

(*) mentre gesticula fa un moviment circular, sobtat, de les mans.

(**) Mira cap amunt com si hagués perdut el fil del discurs

Els tafaners, tot i considerar que és molt treballadora, veient que això dels discursos no és el seu fort, l'anímem a continuar treballant pel comerç local però, tal volta, seria millor que ... els discursos els portara preparats. Acompassaria el bon treballar amb el bon parlar. Sempre quedarà millor, no?

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Agenda pateticocultural

Simplement escandalosa. Si era pobre allò que ens oferia quan el nom era el d'Agenda doncs, ara, pitjor. Suposem que això de canviar-li el nom a l'Agenda "Cultural" i ficar-li el nom "d'activitats culturals, deu ser tot un eufemisme. Ho diem perquè, si no hem comptat malament, tres, només tres (i igual hem comptat de més), són les activitats que organitza la nostra flamant regidora de *Kultura* des de la seua pròpia regidoria. Quin esforç! Quin dispendi de voluntat cultural ¡*Qué derroche de facultades!* (en castellano del suyo, para que lo entienda)... Quina barra que té!

Agenda pateticocultural (i 2)

El que té, després de tot, certament, és una sort immensa per tindre el teixit associatiu més dinàmic de la comarca que li trau els colors a la seua incompetència (encara que no creiem tinga llums ni per pensar-ho). Així, associacions com l'Estel del Collet amb la seua representació (tindrà la barra de cobrar-los l'ús de l'Auditori, tal com va dir que faria?), el conservatori Mestre Feliu amb les seues audicions, les escoles públiques amb el treball dels seus mestres, xiquets i xiquetes, i un bon grapat d'altres associacions esportives i culturals, que fan tota mena d'activitats per grans i menuts, acaben fent el que ella no és capaç de fer, deixar-li l'agenda cultural ben nodrida d'actes. I ella més contenta que un gínjol. I és que damunt deu pensar "si els hi faig la propaganda debades!".

Agenda pateticocultural (i 3)

I tot i així, en les tres activitats que fa des de la seua regidoria, encara és capaç de superar la seua incompetència incloent-hi alguna perla. A mostra d'exemple del que organitza la nostra super-regidora: "Visita del jurat qualificador del IV Concurs d'Engalanament de Façanes de Nadal" (i dos dies). I és que deu ser tot un esdeveniment ... artístic. Ens referim a les visites, òbviament. Per allò que tots aniran amb el seus vestits de gala. Per no parlar del teatre, que el té de casa. Com havíem dit, *Qué derroche de facultades!* Ara, la ma, igual la continua parant.

L'estel del Collet

Els de l'Estel del Collet no s'ho creien. El dissabte a la nit, a la primera representació de l'obra i ocupant una butaca, estava la flamant titular del departament de Cultura de l'ajuntament de Benicarló. Perquè després diguen que no va a cap acte. Malgrat que li conviden a la majoria dels organitzats per les entitats locals, Raquel Durá aquesta vegada sí va acceptar i es va presentar a l'Auditori per veure per primera vegada l'espectacle. Els de l'Estel es preguntaven entre bambolines si la regidora se'n va adonar d'un xicotet detall "**sense importància**" que va entelar l'acte. El rètol lluminós de l'exterior, que anuncia la representació, estava apagat.

L'estel del Collet (i 2)

I és que fa uns anys, quan la representació es va traslladar a l'auditori, es va instal·lar sobre la marquesina de l'entrada l'Estel lluminós fabricat per la brigada d'obres. Tots els anys, a l'apropar-se les dates de la representació, es col·locava i il·luminava per a anunciar l'acte. L'any passat es va decidir no llevar-lo i allí ha estat, esperant que de nou arribara el segon cap de setmana de desembre per tornar-se a il·luminar. Però no ha estat així. Malgrat que l'empresa privada encarregada d'instal·lar la il·luminació nadalenca va estar treballant en la seua reparació a altes hores de la matinada, l'Estel va romandre apagat durant la representació. La crisi? Els tafaners van pensar que podria ser, però també van arribar a la conclusió que no té sentit després de fer-se un volt pel poble, perquè ...

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 663

text EL LECTOR

Quin mareig la vespra de santa Llúcia davant la seua portada! Aquella escala com una pel·lícula de Hitchcock.

El mateix que m'ha entrat davant d'una fantàstica oració que, ella sola, mereix l'atenció d'un simposi de desfaenats. Agarre's: "L'empresa Locco Mètrica SL de Foios ha realitzat la *birgueria* elèctrica i mecànica, pensada fins i tot per a situacions de falta de subministrament elèctric, que tant agrada als usuaris amb problemes de mobilitat, tal com va agrair ahir públicament Manolo Celma, portaveu en la comarca de Cocemfe." *Birgueria*? Hi veig dos possibilitats: a) l'empresa esmentada s'ha encarregat de la bigueria, per molt boniques que li hagen eixit, però no sé que les bigues es classifiquen en elèctriques i mecàniques; b) es tracta d'un col·loquialisme amb què la redacció vol fer notar als lectors que es tracta d'un treball, com diu el *Diccionario, delicado, exquisito y bien hecho*. Ara bé, en aquest cas, el diccionari oficial de la llengua de Cuenca reporta la paraula amb ve baixa. Més avant, fixe's: "per a situacions de falta de subministrament elèctric, que tant agrada als usuaris amb problemes de mobilitat". Què hi entenem? Doncs que no hi ha cosa que agrada més a les persones amb mobilitat limitada que la falta de subministrament elèctric. I per què? L'article no ens dona la resposta. Com tampoc ens informa, i aquest sí que pot ser un error dispensable, del significat de la sigla Cocemfe. Ja no és tan passable que en l'article següent es cometa la mateixa infracció. Suposo que la majoria de persones no implicades

directament en xicotetes i mitjanes empreses o comerços deuen saber tant com jo del que siguen les inicials: TPV. Alguna cosa que es divideix en quotes i que els bancs cobren als comerços. Tan bé que ho fan més endavant, en l'article sobre la carxofa: "Denominació d'Origen Protegida (DOP)".

Un esdeveniment semàntic tan brillant com l'anterior m'ha paregut trobar-lo a la introducció, molt literària, això sí, d'una notícia sobre promocions evangèliques: "El cafè va ser ben rebut pels monjos per les mateixes raons que els imants (*sic*). Què hem entés un amic i jo? Que els monjos van rebre amb satisfacció el cafè i els imants, el primer els mantenia desperts, els segons els devien enganxar a la porta de la nevera.

El nom del super-regidor no apareix fins a la pàgina 5, cosa molt remarcable, per cert, però després tinc la impressió que continua present de manera subliminal. Llija's amb atenció la notícia sobre la veïna que haurà de ser compensada pel consistori arran d'una caiguda. En resposta a les primeres al·legacions d'aquesta senyora l'Ajuntament la va acusar de *deambular negligente*. Corria el 1998, tercer any triomfal de la segona legislatura de Jaime Mundo. Qui devia ser el responsable d'aquesta ocurrència?

Retallada cultural. Mire, doncs també és una solució, no? Si la regidora no es deixa vore per la majoria dels actes culturals i la

critiquen per això, reduïm-los i en pau.

Transmeta-li a Bausà la meua enhorabona un altre camí pel seu article i diga-li que no són *amarres*, sinó *amarratges* o *amarraments*. I què n'hem de fer si els peniscolans es queden sense platges? La qüestió és proporcionar un norai on amarrar els iots de milions de turistes que frisen per visitar Benicarló.

Ah, alguns lectors m'han demanat un aclariment:

Berma (castellà *berma*): Franja longitudinal intermèdia entre el voral i el talús o entre el voral i la cuneta, que pot servir per a col·locar-hi elements de senyalització i/o de seguretat.

Rigola (castellà *caz*): Faixa longitudinal i estreta de la vora d'una calçada, normalment consolidada amb llambordes o rajoles, per on s'escola l'aigua cap als embornals.

Molt bones festes a tots i a totes!

La millor

Les presses: "Aparcant on els dona la gana. Enfront de l'ajuntament, damunt la voerera de l'església, sense dir passar els vianants i, entorpin els pas de l'autobús. No hi havia cap municipal per ficar la mulilla pertinent?" (*tot sic!*)

Dubte

No hi ha millor manera que a un li qüestionen la seua honorabilitat que ficant cullerada allà on no hi havia dubte. Això és el que li ha passat al nostre alcalde al sortir, ell, el regidor Cuenca, i el seu partit, en tropell, a defensar-se d'uns suposats actes que no tenen res a veure amb ell.

La afirmació que l'empresa vinculada al nostre alcalde subministra el formigó a la majoria de les obres públiques del nostre poble és, sens dubte, una veritat que no és qüestionable. I no hauria de molestar ningú. I no hauria de molestar perquè és així i perquè les empreses adjudicatàries de les obres poden contractar a qui vullguen perquè els subministre el formigó. I així ho han fet. I així és de legal.

No entrarem ací a valorar el fet que el nostre alcalde s'haja sentit ofès en la seua honorabilitat, que potser cert, però si en el fet que l'amenaça amb el tribunals per aquesta qüestió, sobre comentaris de carrer, tal volta siga

664

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

“No entrarem ací a valorar el fet que el nostre alcalde s'haja sentit ofès en la seua honorabilitat”

desproporcionada i que l'únic que comporta és que aquests s'incrementen encara més.

Perquè si realment la seua honorabilitat consideren ha estat qüestionada i, també, consideren, que siga constituït d'algun delictes, el que han de fer és actuar i anar directament als tribunals.

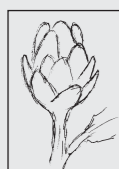
Tota la resta, amb la parafernàlia de les amenaces davant els mitjans de comunicació, que tan bé els va quan els interessa, sobra, perquè, ara, si que han aconseguit l'efecte contrari, ficar el dubte en la gent. I és que de vegades allò més simple és el més complicat de portar a termini: no fer res. Les formigues no es maten a canonades!

Presentat el programa d'actes de la Fira i Festa de Sant Antoni Abat 2009

text VICENT FERRER

El passat dijous, a la sala de premsa del Museu de Benicarló, es va presentar el programa oficial d'actes a celebrar amb motiu de la Fira i Festa de Sant Antoni Abat 2009. En l'acte es va presentar a la dama de l'entitat, Lorena Llorach Ferrer, i es van donar a conèixer els guanyadors dels concursos que, a nivell escola, s'han vingut organitzant. Va tancar l'acte, en representació de l'alcalde el regidor Carlos Salinas. El president de l'entitat, José Antonio Bueno Taus, va donar a conèixer les dates de la festa. Les “coques” es faran enguany els dies 27 i 28 del present mes, encara que van començar els preparatius el dissabte 13; la “embolicà” es realitzarà el dissabte 3 de gener en els baixos de la Cambra Agrària; la fira serà els dies 10 i 11 de gener, el “dimoni” es vestirà el dimecres 14 de gener; i la festa tindrà enguany major participació al caure en cap de setmana. Enguany es retrà homenatge a José Maura Ortiz “Liberato”, el qual fa cinquanta anys ja va ser majoral de la festa, cosa que el va emocionar quan es va assabentar que anava a ser l'homenatjat de la Confraria de Sant Antoni Abat 2009. Al costat del seus familiars va acudir, també, a la presentació. Com ve sent ja habitual es van organitzar el concurs de “lloes” i dibuix als centres educatius de la ciutat, sent aquests els guanyadors. En l'apartat de “lloes”. Primer premi, primer cicle escolar, Joane Balaguer Gaya, col·legi Francesc Català; segon premi Joel Sabaté Prats, col·legi Marques

de Benicarló. Primer premi, segon cicle escolar, Nabil Meydoun Arayo, col·legi Martínez Rodenas; segon premi Salva Orero Soriano, col·legi La Consolación. Primer premi, tercer cicle, Mama Outudir, col·legi número quatre; segon premi José Senar Vallés, Institut Joan Coromines. Secundària, primer premi Melani Espinosa Avila, col·legi La Salle; segon premi Marga Bueno Alonso, Institut Joan Coromines. En l'apartat de dibuix. Primer premi, primer cicle, Eva Gómez Soriano, col·legi Marquès de Benicarló; segon premi Anna Ferreres Gellida, col·legi Marquès de Benicarló. Primer premi, segon cicle Ester Segura Vidal, col·legi Martínez Rodenas; segona premi, Melanie Moya García, Col·legi La Consolación. Primer premi, tercer cicle Isabel Roca González, col·legi Consolació; segon premi, Marina Ruiz Artiga, col·legi Marquès de Benicarló. La XXII Fira de Sant Antoni s'inaugurarà el dissabte 10 de gener al migdia i contarà enguany, com novetat, una exhibició de gossos d'atura a càrrec del pastor Juli Bayot i una exhibició a càrrec del Centre Caní Baix Maestrat.

Carxofa: ben tendra, altra vegada per a l'Estel del Collet. Si la passada setmana ho va ser per la seua capacitat integradora aquesta ho és pel seu bon quefer. Onze anys de representacions no és una cosa fàcil d'aconseguir. Darrera hi ha el treball de molta gent que ho ha fet possible. Esperem que feu molts aniversaris més. El Nadal acaba de començar a Benicarló.

Panissola: per a l'alcalde, regidora de cultura, i extensible a tot el govern municipal de l'ajuntament. Per una banda volen obligar les falles a que facen els seus escrits i llibrets fallers, normalitzats, amb les normes lingüístiques de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, màxim organisme lingüístic del país i, per l'altra, se'n van, en ple, a donar suport a un acte pseudocultural, secessionista, i que estigmatitza aquestes normes d'ús, comunes a tots els centres educatius del país i aprovades per la nostra Generalitat Valenciana. No ens estranya que siguem la fotesa de tota la comunitat lingüística espanyola i internacional, si no tenim la més mínima coherència acadèmica. I és que ací qualsevol personatge és fa lingüista de la nit al matí i no passa res. I tots els del PP, a primera fila, ho coregen. Així és com donen suport al Gabinet de Normalització Lingüística del nostre ajuntament. Ni tenen vergonya ni la coneixen.

Nota: la regidora de cultura, farà allò que va dir, i cobrarà per l'ús d'una instal·lació pública, tal com va dir que faria amb les entitats del nostre poble? I és que si no ho fa seria un greuge comparatiu molt important, tenint en compte, que les associacions són entitats sense ànim de lucre i el qui va fer l'acte, no. Esperarem

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanys

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

